

27-01-1983

[REDACTED]

Nr. 15.014/I/N/FT

[REDACTED]

Betreft : Uw verzoek van 7 december 1982 in verband met een voorstel van decreet houdende regeling van het gebruik van de talen in bestuurszaken voor de ontvangers van de registratierechten.

Mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Raad,

Ik heb de eer U mee te delen dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling in haar vergadering van 11 januari 1983 een onderzoek gewijd heeft aan uw verzoek.

Artikel 60, § 1 van de bij K.B. van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (S.W.T.) bepaalt dat er een Vaste Commissie voor Taaltoezicht ingesteld wordt die tot taak heeft voor de toepassing van deze gecoördineerde wetten te waken.

Zij stelt vast dat het voorstel van decreet een aan- gelegenheid, bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet, regelt, namelijk het gebruik van de talen voor de bestuurszaken.

Zij stelt vast dat in artikel 2 van het hierboven vermelde voorstel van decreet bepaald wordt dat dit decreet toepasselijk is op de akten of geschriften ter registratie aangeboden aan de ontvangers van de registratierechten van wie het ambtsgebied uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling betreft.

../. ..

Artikel 3bis van de Grondwet bepaalt dat België vier taalgebieden omvat. Het Nederlands taalgebied omvat de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg, alsmede de arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde, die deel uitmaken van de provincie Brabant.

Op grond van artikel 59bis van de Grondwet is de decreetgever onbevoegd voor diensten (in casu, de ontvangerijen), waarvan de werkkring verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling stelt vast dat de gemeenten met een eigen taalregeling (randgemeenten) en de gemeenten met een speciale taalregeling (taalgrensgemeenten) uit het Nederlands taalgebied tot dit taalgebied behoren.

De decreetgever is evenwel niet bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor de gemeenten of groepen van gemeenten palend aan een ander taalgebied en waar de wet het gebruik van een andere taal dan die van het gebied waarin zij gelegen zijn, voorschrijft of toelaat.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling stelt vast dat de huidige tekst van artikel 2 van het voorstel van decreet de territoriale bevoegdheid van de decreetgever ongewild beperkt in de mate dat het de ontvangerijen waarvan de werkkring gemeenten met verschillende regelingen uit het Nederlands taalgebied omvat, uitsluit.

Zij meent dat op grond van artikel 59bis de decreetgever voor deze diensten bevoegd is, aangezien de werkkring niet verder reikt dan het Nederlands taalgebied waarin zij gevestigd zijn.

De voorliggende redactie van artikel 2 van het voorstel van decreet onttrekt echter de gemeenten zonder speciale taalregeling en die deel uitmaken van de werkkring van deze ontvangerijen aan de toepassingsfeer van het decreet.

Voor de ontvangerijen, waarvan de werkkring gemeenten met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt, zal het decreet slechts van toepassing zijn voor de gemeenten zonder speciaal taalstelsel.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling, oordeelt om al deze redenen dat in artikel 2 van het voorstel van decreet de woorden "van wie het ambtsgebied uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling betreft" best geschrapt zouden worden.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling stelt eveneens vast dat reeds in artikel 3 van het besluit van 24 prairial van het jaar XI het volgende bepaald werd :

"Le receveur auquel on présente un écrit rédigé dans une langue non usitée en Belgique est en droit d'exiger, avant de procéder à l'enregistrement qu'il y soit joint, aux frais des intéressés, une traduction certifiée par un traducteur assermenté ..."

Zij stelt eveneens vast dat in artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 30 november 1939, houdende het Wetboek der registratie - hypotheek- en griffierechten, bevestigd door de wet van 16 juni 1947, bepaald wordt dat wanneer een in een andere taal dan de landstalen gestelde akte of geschrift ter registratie aangeboden wordt, de ontvanger kan eisen dat, op de kosten van de persoon die de formaliteit vordert, een door een beëdigde vertaler voor echt verklaarde vertaling daaraan toegevoegd wordt.

De redaktie van artikel 3 van het voorstel van decreet is in dezelfde zin gesteld. Het schrijft evenwel niet voor dat de vertaling door een beëdigde vertaler dient opgesteld te worden.

Het artikel 3 van het voorstel van decreet kan eventueel aangevuld worden in de zin van een vertaling, die opgesteld is door een beëdigde vertaler. De tekst zou dan kunnen luiden als volgt :

"De in artikel 3 bedoelde akten of geschriften moeten opgesteld zijn in de Nederlandse taal, of voorzien van een door een beëdigde vertaler voor echt verklaarde Nederlandse vertaling en dit op kosten van de persoon die de formaliteit vordert.

In artikel 4 van het voorstel van decreet wordt zonder meer verwezen, voor wat de sancties en het toezicht betreft, naar de hoofdstukken VII en VIII van de S.W.T.. De decreetgever kan evenwel voorzien in andere sancties.

Op grond van artikel 61, § 1, waarbij bepaald wordt dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in de uitoefening van haar opdracht de regering op de hoogte brengt van alle wenken en opmerkingen die zij, na gedane bevindingen nodig acht zal een afschrift van dit advies aan de Voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapsregering gezonden worden.

Hoogachtend,

De Voorzitter van de Vaste Commissie
voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling

De Voorzitter van de Vaste Commissie
voor Taaltoezicht